

התורה החדשה

נשא
שבועות

מתורת האדמו"ר בנש"ק
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
לע"נ הצדיק הטהור רבי משה אהרון פינטו זיע"א
והרבנית מרדלן מזל טוב פינטו זיע"א

זמני בניסת/יציאת השבת

נשא, פרק אבות פרק א'
הפטירה:

י ויהי איש אהרן מצרעה (שיפטים יב-כה)

כניסה יציאה ר"ת

תל אביב 19:23 20:15 21:10

חיפה 19:27 20:19 21:15

ירושלים 19:05 20:18 21:12

באר שבע 19:24 20:15 21:10

הזמנים נעברו תל אביב לפי שיטת יאיר החיים

קדושת העלון ודברי התורה יהיו

להצלחת ורפואת

כבוד האדמו"ר רבי חיים פינטו שליט"א

כבוד האדמו"ר

רבי יאשיהו בן זהרי שליט"א

נתנאל וחנה גבאי והילדים היקרים

יאשיהו יוסף יואל, מאיר אהרון

גבריאל, משה חיים רפאל בני שירן

חנה,

שירן חנה בת לאה שלמה בן יפה הי"ו

בנציון ורות והילדים היקרים

למשפחת שמואלי הי"ו

זיוג הגון לדניאל בן חנה הי"ו

ספר דברים
צואת משה רבנו

בבקשה מכולם להתחזק בקריאת ספר דברים השבת

כל פסוק נצרך כענין...

שבת שילוש וכשזרות טובות

כדי לזכות לתורה צריך כוח של השתוקקות גדולה ומסירות נפש

אחד הדברים שעושים בחג שבועות הוא קריאת מגילת רות, הרבה סברות וטעמים יש לסוד ולטעם שקוראים את מגילת רות. חשבנו בדעתנו שאולי אפשר לומר שמגילת רות מסמנת לנו את הכוח של ההשתוקקות הגדולה ביותר שאדם צריך. הרי לשבת וללמוד תורה זה לא מספיק שאדם ישב וילמד תורה, בכדי להגיע להשגות התורה ולסודות התורה, אדם צריך שתהיה לו אהבה והשתוקקות ורצון גדול לתורה הקדושה.

לקרב ולגייר אותם, אבל הגמרא דנה (יבמות עו): אם לא יבוא עמוני ומואב בקהל השם אבל עמר גית ומואבית כן אפשר לקבל את הגרות שלהן. ואומרת הגמרא יתר הישמעאלי לקח חרב ואמר ששמע מבית דינו של שמואל הנביא שרק גברים, רק עמוני ומואבי לא יבואו בקהל השם, אבל נשים עמוניות ומואבית כן יבואו בקהל השם ומי שיגיד שגם עמונית ומואבית לא יבואו בקהל השם ידקר בחרב. רוב עם ישראל לא קיבלו את ההלכה הזו, אבל אלימלך, נעמי והבנים שלהם כן קיבלו את ההלכה הזו וידעו שלעמונית ומואבית מותר לבוא בקהל השם, אבל לגברים אסור לבוא בקהל השם.

אדם שחושב לשבת וללמוד תורה כמו אדם שיושב ולומד עריכת דין או ראיית חשבון או כל מקצוע אחר בעולם, הוא טועה טעות חמור. אדם לא יכול לשבת וללמוד תורה בלי רצון והשתוקקות, מבלי לקשור את כל עצמותיו "כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך" (תהלים לה, י). בלימוד התורה צריך שיהיה באדם את כל המרכיבים, בכדי שהתורה תהיה חלק ממנו.

אומרת נעמי לרות, אני מציעה שתלכי לארץ שלך כי אין לך מה לעשות בארץ ישראל, את מואביה ואף אחד לא יתחתן איתך, אף אחד לא יקבל אותך בקהל השם, לא ירצה אותך כי את גיורת פסולה ויותר טוב לך ללכת לדרך שלך. אבל רות אומרת לנעמי אני אהיה גלמודה כל החיים, לא אתחתן ולא ילדים העיקר שאדבק בך, אדבק בקב"ה ובתורה הקדושה.

וזה מה שרות המואביה מסמלת לנו סמל גדול של מסירות שאין לה שני, אדם רוצה משהו באמת ויש לו מסירות למשהו והוא מוכן להקריב את כל מה שיש לו בשביל להשיג את הדבר המיוחד שהוא רוצה, זה מה שרות המואביה מסמלת. לכן התורה הקדושה מצווה אותנו בחג שבועות לקרוא את מגילת רות כי כל היסוד של מגילת רות הוא ללמד אותנו שאדם שמאמין בדבר ילחם על הדבר וימסור נפש על הדבר, גם אם הדבר הזה יעלה לו ביקר גדול לא יפסיק עד שישגיג, ואז תהיה לו בזה ישועה והצלחה גדולה. רות המואביה מלמדת אותנו למסור נפש וללכת אחרי חמותה נעמי במסירות נפש עצומה, ללכת להקריב את הכל ולהסכים להיות גלמודה כל החיים, להסכים לאבד את הכל בשביל האמונה, זה דבר גדול וחזק.

אחד המרכיבים שצריך שיהיו לאדם הוא השתוקקות לתורה הקדושה. אם יש לאדם השתוקקות לתורה הקדושה הוא יזכה להשיג אותה, אם אין לאדם השתוקקות לתורה הקדושה הוא לא יזכה באמת להשיג אותה. גם אם אולי הוא שמע והתלהב, אולי אמר איזה חידוש יפה אבל הוא לא זוכה לעומקה של תורה ולא זוכה שהתורה תהיה חלק ממנו. מתי שאדם עם השתוקקות עצומה ורצון גדול לתורה אז הוא זוכה שהתורה תהיה חלק ממנו.

מגילת רות מספרת לנו על רות שהיה לה כוח של השתוקקות עצומה לעם ישראל. רות הייתה הכלה של נעמי, אחרי ששני הבנים של נעמי מתו לון וכיליון נפטרו, נעמי שלחה את רות שתחזור לארץ שלה, להורים שלה שהיו מלכים, אנשים חשובים ביותר כי שם יהיה לה יותר טוב. באותו זמן הייתה מחלוקת גדולה בעם ישראל, בתור רה כתוב (דברים כג, ד) "לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם" שלעמוני ומואבי אסור לבוא בקהל השם ואסור להתחתן איתם. וגם אם יתגיירו לא מקבילים את הגרות שלהם, בגלל שלא קידמו את בני ישראל כשיצאו ממצרים ועזרו להם בלחם וכימים. לכן התורה אומרת בגלל שלעמוני ומואבי אין הכרת הטוב, אסור לגייר אותם.

לכן זה הלימוד שלומדים בחג שבועות, אדם צריך להיות עם מסירות נפש לתורה וגם אם בשביל התורה הקדושה הוא צריך לאבד את כל עולמו ולאבד את כל מה שיש לו בשביל האמונה בקב"ה והאמונה בתורה, אז עליו למסור את הכל. כך זכתה רות המואביה בסוף שממנה יצא דוד המלך וכל הדברים הגבוהים והקדושים שאדם יכול להשיג. אם האדם מאמין בדבר ומקריב בשביל הדבר, נותן בשביל הדבר בכל כוחו באמונה תמימה מבלי לחשוב על כלום, בסוף הקב"ה נותן לאדם את כל הברכה וההצלחה, הישועה והסיעתא דשמיא הגדולה. לכן קוראים בחג שבועות את מגילת רות כי יש בה את היסוד של מסירות נפש ואמונה ודבקות שבסוף מקבלים על זה שכר גדול.

רות הייתה ממשפחה של מואבים ולכן לא רצו

דחתה ולא רצתה את התורה כי יש שם משהו שלא מתאים להם. עד שבא הקב"ה לבני ישראל ואמרו לו כן אנחנו נקבל את התורה.

ביאורים וחידושים מאת כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א:

שואלים רבותינו הקדושים שאלה חזקה ביותר, הקב"ה בא לישמעאלים ואמר להם שיקחו את התורה, הישמעאלים אמרו לקב"ה שהם לא רוצים. נשאלת השאלה האם כל הישמעאלים אמרו שהם לא רוצים את התורה או שהיו חלק מהם שכן רצו את התורה? הקב"ה הלך לבני עשו ואמר להם שיקחו את התורה, האם כל בני עשו אמרו לא או שהיו חלק מהישמעאלים שרצו ואמרו כן? כשהקב"ה בא לעם ישראל ואמר להם שיקחו את התורה, האם כל עם ישראל אמר כן או שהיה בעם ישראל חלק שאמרו לא?

הפתח שנתן הקב"ה לכל אדם לשוב בתשובה באחיות כסא הכבוד

עונים רבותינו הקדושים שחלק מבני ישמעאל אמרו כן, אבל הרוב אמרו לא ואז הקב"ה דחה את זה, רוב בני עשו אמרו לא ואז הקב"ה דחה אותם. כשבא הקב"ה לבני ישראל רובם אמרו כן, אבל גם בתוך עם ישראל היו אנשים שאמרו לא. אומרים רבותינו הקדושים כל אותם בני ישמעאל שבלב שלהם אמרו כן ולא קיבלו את התורה בגלל הרוב שאמרו לא, הם בסוף מתגיירים ואלה שבעם ישראל לא רצו הם האפיקורסים בעם ישראל.

הגמרא מספרת (שבת פח:): מתי שמשה רבנו עלה לשמיים להוריד את התורה, עמדו המלאכים ושאלו את הקב"ה למה הקב"ה רוצה לתת את התורה למשה, תנה הודך על השמיים שיתן להם את התורה בשמיים. אמר הקב"ה למשה רבנו שיענה למלאכים תשובה. אמר משה רבנו לקב"ה מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם, אמר לו אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה.

לכן שואל רבנו החיד"א (פתח עינים, יבמות מז:): על הגמרא (יבמות מז:). תנו רבנן גר שבא להתגייר בזמן הזה למה כתוב גר שבא להתגייר, הרי היה צריך לומר גוי שבא להתגייר, אלא עונה רבנו החיד"א שהוא גר כבר מהר סיני, הנשמות של כל הגרים היו בהר סיני.

אחז משה רבנו בכסא הכבוד ואמר למלאכי השרת כתוב בתורה לא תרצח לא תנאף לא תגנוב, וכי יש ביניכם קנאה? יש ביניכם יצר הרע? אז מה תעשו בתורה הקדושה, אין לכם מה לעשות עם התורה אז תתנו לי את התורה. מיד הודו מלאכי השרת למשה רבנו ונתנו לו מתנות וגם מלאך המוות נתן למשה רבנו מתנה. נבוא ונשאל למה היה צריך משה רבנו לאחוז בכסא הכבוד כדי לענות למלאכים תשובה?

אם כך שואלים רבותינו הקדושים מאיפה היה לאותם גרים נשמה קדושה וכוח להתקדש ולהתקרב לקב"ה? ועונים 'ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה' (בראשית כא, ז) מתי ששרה אמנו ילדה את יצחק, כל האנשים היו מרננים ואומרים על שרה שהיא זקנה בת תשעים איך היא ילדה, יצחק בטח ילד שאספו אותו מהרחוב והיא אומרת שהוא הבן שלה. עמדה שרה והיניקה את כל הבנים של אותם שרים ומלכים. אומר רבנו האר"י הקדוש כל תינוק שילד חלב משרה סופו היה להתגייר, החלב הטהור של שרה השייץ לו נשמה יהודית שבסוף הוא יתגייר.

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, מלאכי השרת טענו אם הקב"ה נותן להם את התורה ועם ישראל אח"כ יחטאו ויקלקלו, הם ירסו את התורה. אנשים חושבים אדם עשה תשובה זה דבר מובן, אדם שחטא גנב או שיקר, פגע או עשה רע לאנשים ועשה תשובה אז הכל בסדר, כמו שמשכנעים אנשים היום לעשות תשובה, כל מקום שהאדם הולך בחוץ צועקים לחזור בתשובה, זה כבר נהיה דבר שדשים בו כאילו עושים טובה שחוזרים בתשובה. חזרה בתשובה זה לא דבר פשוט, זה לא שעשו לנו טובה לחזור בתשובה אלא הקב"ה ברא את התשובה עוד לפני העולם. תשובה זה דבר שלא מובן, אדם שעבר על החוק במדינה אין דבר כזה לסלוח על החוק, אדם שנסע באור אדום והשוטר מוותר לו, השוטר עבר על החוק כי אין לו זכות לוותר. אם המפקד שלו יעמוד ויראה אותו שהוא מוותר לאותו נהג, הוא יעניש את השוטר, אבל התשובה לא כך.

ועל פי אפשר להבין את מה שאומרת הגמרא (יבמות, מח:): תניא רבי חנניא בנו של רבן גמליאל אומר מפני מה גרים בזמן הזה מעוניין ויסורין באין עליהם? אחרים אומרים מפני ששהו עצמם להיכנס תחת כנפי השכינה בגלל שלא התגיירו מהר, נשאל איזו חובה יש להם להתגייר הרי הם גויים?

המלאכים באו לקב"ה ואמרו לו, ריבוננו של עולם אתה נותן לבני ישראל את התורה הם מחר יחטאו ויקלקלו את הכל, זה מסוכן לתת להם את התורה. כמו שנותנים לאדם לא אחראי מכונית הוא ילך ויעשה איתה תאונה, או נותנים לאדם לא אחראי רובה הוא ילך ויהרוג אנשים, אי אפשר לתת לאדם לא אחראי משהו, זו הייתה הטענה של המלאכים. אז הקב"ה אמר למשה רבנו אחוז בכסא הכבוד, תסמן למלאכים שיש תשובה והקב"ה חותר חתירות מתחת כסא הכבוד ומקבל את התשובה.

אלא אותם גרים היו צריכים לבוא ולהתגייר איך שהיה להם הרהור תשובה, כי זה בנפש שלהם והם מחוייבים לזה ורק צריכים לעשות את זה. ואם הם לא רצו והתגיירו, עשו דבר לא טוב ולכן יענשו על זה.

וכך עושה משה רבנו ומראה למלאכים שהוא מחזיק בכסא הכבוד, מחזיק בזה שיש לקב"ה חתירה מתחת כסא הכבוד לקבל את התשובה. אז אם הטענה שלכם שאי אפשר לתת את התורה כי עם ישראל יחטאו ויקלקל לו את התורה, אז יש את התשובה, מחזיקים בכסא הכבוד שמסמל על תשובה.

גר שבא להתגייר - חלק מהגויים כן רצו את התורה

מובא במדרש (ספרי דברים, שמוג) מתי שהקב"ה רצה לתת את התורה בא לכל אומות העולם והציע להם לקבל את התורה, בא לבני עשו ושאלו אותו מה כתוב בה, אמר להם הקב"ה "לא תרצח" אמרו לקב"ה לא, הטבע שלנו לרצוח. בא לבני ישמעאל ושאלו את הקב"ה מה אמר להם "לא תגנוב", אמרו לו לא, הטבע שלנו לגנוב. הקב"ה עבר אומה אומה וכל אומה

שפני כמים לבך נכח פני ה' יסוד חשוב לחיים:

כשארם יוצא למטרה בחייו עליו לדעת שקב"ה מכון את צערי, ואילו האדם אינו יודע לאן יזליך אותו הקב"ה בסופו של דבר

העושה מצוה וחושב על כבוד עצמו, כאילו לא עשה כלום

חג שבועות זה יום לידתו ופטירתו של דוד המלך אשר נשמתו נשמה כוללת של כלל עם ישראל, ושורש נשמתו מאדם הראשון, וכל חייו היו במתנה מאדם הראשון לבנות ולתקן, וכל חייו היו עוז ותעצומות לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים.

וכשנתעמק ונתבונן מה המיוחדות של דוד המלך, מה היה המניע העמוק אחרי כל דרכיו ומהלכיו הרבים והעצומים אשר נהג ועשה בחייו, נמצא מעשה שהוא שורש ויסוד להנהגת דוד המלך, הנביא מספר כאשר פלישי-

תים שבו את ארון ברית ה' והיה צער גדול שבית ה' נמצא ללא ארון הברית, ולאחר מכן כשהחזירו את הארון והארון היה בדרך לירושלים הייתה שמחה גדולה מאוד ודוד המלך היה שר ורוקד ומפזז בכל עוז לפני ה', עד שמיכל אשתו, בתו הבכורה של שאול המלך בזה לו בליבה על כל צורת הריקוד שלו, ואמרה לבעלה לדוד המלך שמלכות בית אביה, מלכות שאול, נהגו בכבוד יותר גדול ומעולם לא נגלתה רגלו של שאול אביה לפני העם, ותמיד היה מכוסה בצניעות גדולה מאוד. כששמע זאת דוד המלך ענה לה בצורה קשה ביותר: מלכות שאול אביך היו עוזבים כבוד שמים והיו עוסקים בכבוד עצמם, ואני עזבתי כבודי ועסוק בכבוד שמים.

בתוך מעשה זה טמון מהות חייו של דוד המלך, הניח כבוד עצמו וכל חייו היה כבוד שמים, אלו היו חייו של דוד המלך לא אכפת לו מה יאמרו עליו ואיך יחשבו עליו, את דוד המלך עניין דבר אחד כבוד שמים. וכך כל חייו היה עסוק בדם שפיר ושליה להרבות כבוד שמים, איזה מלך עושה דברים כאלו? אף מלך, רק דוד המלך אשר אין לו כבוד עצמו רק כבוד שמים, לכן זכה דוד המלך שמלכותו תיכון לנצח ודוד מלך ישראל חי וקיים.

וזהו יסוד גדול לעשות דברים נצחיים, כאשר הם לשם שמים, וכאשר הכל בלי מחשבות פרטיות ורק כבוד שמים מול עיני האדם והאדם מתעלה על כל הרצונות והעניינים הקטנים והפרטיים שלו, אלו דברים נצחיים אמיתיים. וכך ישנה גמרא מפחידה, בזמן חורבן בית המקדש רבי יוחנן בן זכאי יצא רכוב על חמור מירושלים וראה נערה יהודיה מלקטת שעורים מתוך הגלגל של הבהמות של ערבים, כאב מאוד לרבי יוחנן בן זכאי ושאל את אותה נערה: מי את? ואיך הגיעה למצב קשה כזה, ענתה ואמרה לו אני בתו של נקדימון בן גוריון הצדיק הגדול שנקדה חמה בעבורו ונשתנו סדרי מעשה בראשית עבורו ופרנס את כל עניי ישראל ודאג למים לכל עולי הרגל. אמר לה רבי יוחנן: אני עשיתי לך חופה וקידושין וראיתי איזה נדוניה גדולה אביך נתן לך, וכי זו תורה וזו שכרה?.

ולכן בימים הקדושים האלו העבודה שלנו להכין את נפשנו לדעת מה הגבול שלנו, מה מותר, מה אסור, מה שלי, מה לא שלי, עד היכן מותר לי להתקרב, עד כמה אסור לי גם במחשבה, כי גם מחשבה מחייבת לגבול לא רק כמעשה, האדם חייב לעשות גבול גם למחשבות, עד היכן מותר להם ללכת ועד היכן אסור להם ללכת.

לכן בימים האלו שכל המהות שלהם ללמוד הגבולות מה מותר ומה אסור, מה חייב מה פטור, מה אפשר ומה אי אפשר, נחזק בעצמנו בכל חייו ובכל הליכותנו את ציון הגבולות שהם היסוד הראשון בחיי האדם, בינו לבין הקב"ה, בינו לבין חבריו, בינו לבין עצמו, ואז כשנבנה את הגבולות נהיה כלי קיבול לקבל את התורה הקדושה בצורה נכונה, אמיתית ומסודרת, בלי ערבוב של הטוב והרע, המותר והאסור, הרצוי והלא רצוי.

ונכנס בגדר של "יוחן שם ישראל נגד ההר, כאיש אחד בלב אחד".

הגמרא מתרצת ואומרת נקדימון בן גוריון עשה חסד גדול, אך כשעזר ונתן הייתה לו מחשבה עצמית, היה לו הנאה מכל החסד אשר עשה, ולכן כאשר האדם חושב על כבוד עצמו מאבד את הכל.

שאול המלך איבד את המלכות כי חשב על כבוד עצמו, נקדימון בן גוריון איבד את עושרו כי חשב על הנאת עצמו. והנה על פי דברים קדושים אלו נבאר דברי הבעל שם טוב אשר חג שבועות גם יום פטירתו

כל דבר בחיים יש את הזמן המיוחד שלו, וכאשר בא טהור מחקב"ה בלי לימודים והסברים, הוא כמו הנשימה לבד, בריא חזק ונצחי. אך כאשר האדם מכנס את שכלו וידיעותיו, הדבר נהיה קשה ומסוכן, ולעולם אינו מושלם כפי שברא בורא עולם

עצות דברי יאשיהו
מי שלומד תורה בלי אהבת ה' וכלי יראה מחקב"ה, התורה שלומד נשארת למטה ולא עולה למעלה.

משום כך צריך להלבין את פניה ברבים?
במשך כמה ימים התהלך רבי משה אהרון בעצבון רוח מאותו מעשה, וכבוד הרב שליט"א מספר, כי עובדה זו חרטה בלבו תחושה אמיתית של השיתוף בצער הזולת, ועד היום מעוררת אותו להשתדל לראות בצערם של עניים וקשי יום. כעבור חודש או חודשיים, נכנס אותו אדם לבית רבי משה אהרון לצורך דבר מה. רבי משה אהרון סירב לדבר עמו, וזעק לעברו: רשע! צא מבית! האיש נבהל, אך במקום לשוב בתשובה ולהתחירט, ענה בעזות: אינני זקוק לך! יש מספיק צדיקים שיקבלו אותי בכבוד הראוי לי!
רבי משה אהרון לא ענה לו על כך, ורק הפטיר לעברו: רחמי על הרגל שהורמה על אישה עניה!! האיש עזב את הבית בכעס רב, ולא העיז יותר לראות את פני רבי משה אהרון. למרבה הצער, סופו היה מר...
אחר כמה שנים חלה ברגליו, עד שהרופאים נאלצו לקטוע אחת, ולאחר כמה זמן גם את השנייה. בימי מחלתו ניסו בניו לבקש את מחילתו של רבי משה אהרון, אולם התשובה שקיבלו היתה, כי לא כבודו לא הקפיד מעור לם, והמחילה אינה שייכת לו אלא לאותה עלובה, צאו ובקשו אותה בארץ ישראל, אולי תמחל לו!
בסופו של דבר האיש נפטר מתוך יסורים ומרים, והשם הטוב יכפר על עמו.

אביהן של דלים ועניים היה רבי משה אהרון, לבו חש במצור קותיהם, והרגיש היטב את נמיכות רוחם. בכל יכולתו ניסה להגביה את אבן המשקולת הרובצת על ליבם ודעתם, לרומם תחושתם, להשוותם בין הבריות, לבל יפסידו צלם אלוקים יחד עם מטה לחמם.

במוגאדור העיר היו מחלקים לעניים פעם בחודש או חודשיים דברי מאכל שהגיעו מארגון הגוינט. החלוקה היתה נערכת בחצר התלמוד תורה, כאשר כמה ממונים מטובי העיר פקחו על אופן החלוקה.

באחת הפעמים פרצה מריבה קולנית בשעת החלוקה. אחד הממונים חשד בעלובה אחת כי לקחה מנה כפולה, והחל לגעור בה באופן מעליב: גנבת! זעק.

קבלת כבר מנה אחת, ומדוע את לוקחת עוד אחת!

לא נכון, ענתה. - זו המנה הראשונה שאני לוקחת.

שקרנית! אני ראיתי שלקחת כבר!

ככל הנראה אתה טועה, ענתה.

האיש שהיה מנופח מגאווה, לא יכל להשלים עם תשובה כזו, וצעק לעברה:

גם גנבת וגם שקרנית! איך את מעיזה לומר שאני טועה?

האם אין את מכירה טובה על החסד הגדול שאני עושה בטרחה שאני טורח כאן?

בכעסו כי רב, הרים האיש את רגלו, וכיבד את העיניה המסכנה בבעיטה הגונה...

האשה נפגעה מאוד, והתחילה לבכות בכי מהול בכאב וחוסר אונים. מתוך עלבון צורב עזבה את רחבת החלוקה, ובאופן טבעי שרכה רגליה בכבדות לביתו של רבי משה אהרון. כל הדרך פסעה בוכה ומקללת לחילופין, עד שהגיעה למחוז חפצה. בסערת נפש התפרצה לביתו, ובקול בוכים סיפרה את אשר עבר עליה.

רבי משה אהרון שמע, לבו התפלץ מרוב צער, ובמקום לענות דבר, הוציא מכיסו סכום כסף הגון, נתן אותה לאותה עניה, באומרו כי בסכום זה תוכל לקנות פי כמה ממה שהיתה מקבלת באותה חלוקה.

המסכנה נרגעה, ויצאה מהבית.

את המחזה הזה ראו גם תלמידי התלמוד תורה מחלון כיתתם, ובין הרואים היה גם בנו של רבי משה אהרון, הלא הוא כבוד הרב שליט"א.

רבי משה אהרון המשיך את המעשה, וסיפר כי אישה זו הגיעה לביתם ותינתה את מר גורלה. תוך כדי התחיל לבכות ואמר, וכי לא די למסכנה זו בצער העוני? מה רצתה? קצת אוכל! ואם אכן לקחה מנה כפולה, וכי

מצטרפים להצלחה
נפתח מסלול למוד נוסף (עשר דקות ליום) ללמוד זכר יומי ולהשתתפות בסמינר הזכר הצטרפו עוד היום!
הלמד ותדיל
ביום שני ד' כסיון 6.6.22
להצטרפות שלחו הודעה למספר התצטרפו לקבוצה שנקטע
ובה תקבלו מוד יום את החומר ללמוד
ישראל: 053-3143242
אמריקה: 05298-312 (917) +1

זיווג הגון והצלחה
מאיר ירין
בת חן בת אוסנת
רחלי בת הדסה
שיראל בת לאה
נועם בן מיכאל
אופק בן רוני

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשעת

ורחמה בת חנה ז"ל, ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל, סימונה בת וואליד ז"ל, מרים בנימין ז"ל, אליס בת לאה ז"ל, פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל, מורים בן לאה ז"ל, טלי עטר בת מסעודה ז"ל, ברכה ברכוסה בת מרים ז"ל, רבי לעזרי ויצמן ז"ל, אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל, רמי רחמים בן אליס ז"ל, פיליפ בן פרננדו ז"ל, רבי חיים בר מימה ז"ל, מורים סלימאן בן מרים ז"ל, בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, אהרון בן חנה ז"ל, צמח בן תמו ז"ל, אסי שאול בן עליזה ז"ל, תמר בת שמחה ז"ל, רבקה בת שמחה ז"ל, אליהו בן חנה ז"ל, דוד לוי בן שרה ז"ל, בן וענונו בן שרית ז"ל, שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל, מורים סלימאן בן מרים ז"ל, שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל, ריטה רבקה בת תמר ז"ל, בן ציון בן שלום ורות ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, פרוספר בן תמו ז"ל, יקוט בת עלו ז"ל, מאיר בן עלו ז"ל, שרה בת פאני ז"ל, בנימין בנימין ז"ל, אליהו רחמים בן אילנה ז"ל, מוזל בת תמו אביכזר ז"ל, אלברט אברהם בן נינה ז"ל, שלמה בן אסתר ז"ל למשפחת הטואל

תורת הדי"ף
מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
העלון הסוחף אשר נוסף בני זרע, לוס אנג'לס, מאמי, מקסיקו, מרוקו וישראל בכל הערים וגדולות המושבים מכניסים את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם
רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית רוצים להקדיש עלונים לע"ג ולרפואת חיינו עכשיו: 050-892-5552